

ע"פ 2336/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2336/20

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה נ' הנדל
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט א' שטיין

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים
מיום 19.02.2020 בתפ"ח 72117-01-19 שניתן על
ידי כבוד סגן הנשיא ר' כרמל והשופטות ש' רנר וח'
מאק-קלמנוביץ

תאריך הישיבה: ו' בתמוז התשפ"א (16.06.2021)

בשם המערער: עו"ד מיכלרובינשטיין

בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום

בשם שירות המבחן למבוגרים: עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

המשנה לנשיאה נ' הנדל:

מונח לפנינו ערעור שמופנה נגד עונש המאסר בפועל שנגזר על המערער - לתקופה של 12 שנה - בגין ביצוע עבירות מין בתוך המשפחה כלפי שתי קטינות.

1. לפי עובדות כתב האישום המתוקן שבו הודה המערער, החל משנת 2001 ובמשך כעשר שנים, הוא ביצע עבירות מין בשתיים מאחייניותיו. אישום אחד עסק במעשים שבוצעו באחייניתו, שהייתה כבת חמש בעת תחילת ביצוע המעשים, במשך כחמש שנים. המעשים כללו נגיעות - בהזדמנויות רבות - באיבר מינה, מתחת לבגדיה, במהלך "משחקים", תוך התעלמות מבקשותיה לחדול. באחת מן הפעמים הנגיעות גרמו לאחיינית כאב רב; הפשלת מכנסיו של המערער ושפשוף איבר מינו. החל משלב מסוים נהג המערער לקחת את ידה של אחייניתו בכוח ולהניחה על איבר מינו; בהזדמנויות אחרות הוא נשך את חזה של האחיינית במהלך משחק, ואמר "טעם של חלב".

אישום נוסף עסק באחיינית אחרת. המעשים החלו בשנת 2005, בעת שהאחיינית הייתה כבת שש, ונמשכו כארבע שנים. לפי כתב האישום המתוקן, במספר הזדמנויות נהג המערער ללטף את האחיינית בישבנה ובחזה, לעיתים מתחת לבגדים, ובהמשך לכך נהג להחזיר את אצבעותיו לאיבר מינה. בהזדמנות אחת היא התלוננה כי המעשים מכאיבים לה, אך המערער אמר לה כי עליה ליהנות מהם; ובהזדמנות אחרת הוא אמר לה שכשתגדל יהיה לה חזה יפה וגדול יותר. בהזדמנויות אחרות הוציא המערער את איבר מינו, ומשך את ידה של האחיינית על מנת שתיגע בו, או הורה לה לגעת בו; הסביר לאחיינית על קיום יחסי מין בצורות שונות; צפה בה יחד עם ילדיו עושה את צרכיה בשירותים בביתו של המערער; הראה לה עיתונים עם תמונות פורנוגרפיות; המערער התפשט, נשכב על האחיינית וליטף אותה, ואף ניסה לגרום לבן דודה לעשות כן. יוער כי המעשים בשתי האחייניות בוצעו, ברובם, בעת שהן הגיעו לביתו על מנת לשחק עם בני דודיהם.

בגין המעשים שביצע המערער במסגרת האישום הראשון שתואר הוא הורשע בעשרות עבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה, ואילו בגין המעשים שבוצעו במסגרת האישום השני שתואר הורשע המערער בעשרות עבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה ובמספר עבירות של אינוס קטינה בת משפחה.

2. העובדות הוצגו בהרחבה, יען כי מבחן המעשה הוא המפתח לביקורת הערעורית במקרה זה. הסניגורית טענה כי פסק הדין אינו מנומק דיו, ואכן ההנמקה מצומצמת יחסית. ברם, היא טומנת בחובה את העיקר, וגם אם ניתן היה להרחיב - התוצאה מוסברת בצורה רציונלית ומשכנעת. ישנם נימוקים לקולא, לרבות הודאת המערער בעובדות והבעת חרטה. ברם, גם במדרג של עבירות המין - המעשים חמורים. ראשית, מדובר בשתי קטינות, שהעבירות נגדן בוצעו במשך כעשר שנים במצטרב - תחילתן בעת שכל אחת מהן הייתה כבת חמש או שש, ובמשך כארבע או חמש שנים ביחס לכל אחת מהן. הקשר המשפחתי הוא היות הנפגעות בנותיה של אחות המערער. ועל כל אלה - המעשים כשלעצמם חמורים.

הנה כי כן, נקודות המבט השונות - מספר הנפגעות, גילן, המעשים שבוצעו, הקשר בין המערער לבין הנפגעות, ותקופת ביצוע העבירות - כל נתון בנפרד, וקל וחומר כולם יחד, מחייבים ענישה מחמירה. המערער ניצל בצורה קשה

את מעמדו כלפי הנפגעות, צעירות ותמימותן. עקרון ההלימה הוא הכלל המרכזי בתורת הענישה על פי חוק העונשין. קשה לומר כי עונש מאסר לתקופה חד ספרתית של שנים יש בו לתת ביטוי לעונש הראוי. יש לזכור גם כי כל קטינה היא עולם ומלואו. ניתן רק לשער את הנזק שנגרם לנפגעות העבירה עקב מעשי המערער. זהו מקרה שבו החומרה מדברת בעד עצמה. ונזכיר כי המערער עבר עבירת מין קודמת, אם כי זמן רב יחסית לפני ביצוע המעשים.

בהינתן כל אלה, קשה לאתר כל טעות בדין או בסיס למסקנה כי העונש חמור מדי. נהפוך הוא – תפקידו של בית המשפט להגן על בנותיה הקטנות של החברה מפני מעשים כאלה.

3. הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ז באלול התשפ"א (25.8.2021).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה